

Iz Ormoža. (Dopisniku z gornjega Kamenščaka) hočem malo s tem v pomoč priti, da mu povem, kako je Cezanjevski učitelj gospod J. K. s svojo nemščino enok kozle drl. Najbrže je kriva temu železniška postaja (ali kali?), da imenovani odgojitelj slovenske mladine večkrat obišče naše mestice. Tako jo je tudi enok pripihal ter se v krčmi pridružil nekaterim gospodom, ki so si pri kupici vina odpočivali od vsakdenjega posla.

Živahno razgovarjanje je nanese, da že itak znanega nam prijatelja s Cezanjevec nek dovtipnež opita, ali mu ne bi mogel povedati druge in tretje stopnje pridevnika „scheintodt“ (navidezno mrtev). Radovedneži so poslušali na vsakako bister odgovor g. učitelja, a ta jih je ovaril. Nič ni namreč na to zinol. Pove mu toraj dovtipnež, da ste imenovani stopnji „todt“ in „maustodt“! S tem pa se naš prijatelj nij hotel sprijazniti trdeč, da je „maustodt“ sestavljen samostavnik (maus-tod miš-smrt.)

Ker pa smo se temu smejali, ne hoteči verjeti njegovej trditvi, razjaril se je mož v svoje nemškeje mogočnosti, tako da bi ga skoraj morali opomniti na ono večer, ko so mu pred nekaterimi leti ravno tam gospodje zbog enake sitnosti vrata pokazali. O obžalovanja vredna šola, katero vodi nemški kulturonošec!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Shod našega presvitlega cesarja z ruskim carom vršil se bode 24. avgusta v Kromerizu v Avstriji; cesar Franc Josip in cesarica prideta že opoludne v Kromeriz, car Aleksander III. pa in njegova soproga še le nekaj ur pozneje; shoda se bode tudi udeležila poslanika knez Lobanov in grof Wolkenstein; župan Bojakovsky izdal je do Kromeriških prebivalcev oklic, v katerem jih pozivlje, da okrasijo in razsvetijo mesto; 26. t. m. se podajo naš cesar k vojaškim vajam v Plzno, cesarica pa v Schönbrunn in od tam v Išč. 8. septembra pridejo cesar v Celovec, kjer bodo dajali audijence ter si ogledali razstavo: 9. in 10. sept. pa vršile se bodo vojaške vaje. — 15. avgusta zasedel je Budejeviški škof grof Schönborn stol Praškega nadškofa; slovesnost bila je sijajna. — V Prago potujoči Slovenci so srečno došli v Brnu ter so bili slovesno sprejeti; pozdravil jih je česki pisatelj Rebec v slovenski besedi, Hribar je odgovoril slovenski in česki; zvečer je bil banquet. Tudi v Pragi je bil vsprejem velikansk. — Slovanski učitelji so imeli 11. avg. veliki shod na Velehradu; pred zborovanjem služil je Brnski škof dr. Bauer sv. mešo. — Minister Kalnoky je 11. t. m. potoval v Varzin h knezu Bismarku; to potovanje bilo je zelo važno, ker sta se gotovo pogovorila o carinski zvezi Nemčije z Avstrij-

sko-Ogersko; 17. avg. se je Kalnoky povrnil na Dunaj.

Vnanje države. Ruski car in cesarica sta se vrnila s potovanja po Finlandskem v Petrovdvor. — 14. avg. praznoval je Črnogorski knez Nikolaj petindvajsetletnico svojega vladarstva. — Na Angleškem in Francoskem se potegujejo tudi ženske za volilno pravico; v Parizu so izdelale načrt, v katerem tirjajo, naj se jim priznavajo vse pravice, katere uživajo možki; v Londonu pa je šla deputacija k M. Hicks-Beachu, katera je stavila predlog, naj bi se ženskam dala volilna pravica. — Iz Kahire se poroča, da so Kartumci Mahdijevega naslednika Abdullaha umorili; sedaj nimajo v Sudanu nobenega načelnika. — Brazilijsko ministerstvo je odstopilo, ker je večina zbornice mu nasprotna. — Na Španjskem še vedno kolera razsaja; vsaki dan jih zboli blizu 4000 in umrje 2000 in še več oseb; tudi Seviljski nadškof je umrl; ljudstvo je vse zbegano in popušča mesto; tudi na Francoskem se ta sovražnik širi; v Marseille umrje vsaki dan 40 do 50 ljudi za kolero. — Afgansko prašanje še ni dognano; v Heratu kupujejo gosposke veliko žita; 2000 delavcev dela trdnjave in prebivalci so sklenili, da bodo mesto branili proti vsakemu napadu. Angležki listi pišejo, da ruske čete na afganski meji, posebno v okolici Pendža zelo umirajo; govori se celo, da se je unela kolera. — Iz Sudana se piše, da so se Abesinci sprijeli s pristaši umrlega Mahdija, jih premagali in osvobodili posadko v Ghirri blizu Kasale.

Za poduk in kratek čas.

Škatlja, daj jesti no piti, a ti, klabük, vudri zdaj!

(Narodna pripovedka.)

Enkrat je bio en božen paver, je meo svojo ženo no pa dosti otrok. Vsi so že bili tak na nič prišli, da so nej meli kaj več živeti. Drüge živadi je tüde nič nej meo kak samo dva jünčeka. Gda je enkrat v hosto po drva hodo no si jih že bio naložo, ka je mislo domu peljati, zagledne tam eno veliko kačo. On pa jo na drva naloži no jo domu pelja, te pa je reko ženi: čüješ ti, žena! toto kačo si boma mija redila, ki nič drüge živine nimama.

Onija sta jo resen noter v eno kad djala no sta jo že tri leta redila v tisti kadi.

Te pa je žena enkrat rekla: čüješ, ti moráš toto kačo nekam vkraj spraviti ali pa jo vbiti, kajti joj že nimama več kaj davati, no pa nas tüde preveč dolj spravlja.

Gre resen ti paver enkrat, ka bi jo vbio, ali jemi je kača rekla: moj lübi ti božen paver, nič me ne vbij, jaz še te bom prav bogatega

napravila, ki že me tri leta rediš, pa se me ne smeš nič bati, samo tak moreš storiti, kak te bom jaz pódvüčila, samo me tri klastre od tvoje grünta zanesi, potle pa te bom jaz k mojemu oči nesla, kej som jaz doma, kajti jaz som že nej sedem let doma bila. Či pa ti bodo moj oča kaj davali, ne smeš nič drüga vzeti, kako samo tisto škatljo, ki je gor na polici, no pa tisti stari klobük, ki za dvermi na klini visi, kajti či boš peneze vzea, te da boš domu prišo, boš same vüši mea. Da boš pa ti lačen, te pa le reči: „škatlja, daj mi jesti no piti!“ te pa se ti bo vse gor narihtalo, kaj ti bo srce poželelo. Či pa ti bo gdo kaj reko, ali či bo gdo kaj s tebe htea, te pa le reci: „klabük, vudri zdaj!“ te pa ti bo vse natuko.

On je resen enkrat doma vso gospodo na bal povabo. Gospodje so si mislili, kaj bo le on nam gor narihto, no jih je prav vnogo prišlo. Gda so k jemi prišli no so nidre nič nej vidali, so se začeli norca delati. Paver pa jim je reko: dolj si sete! Resen so si vsi dolj seli; te pa je ti paver škatlji reko: „škatlja, zdaj le daj jesti no piti!“ On jo je odpr, no je taka rihta ž nje vün se narihtala, kaj je komi srce poželelo.

Gospodje so se zgledovali no so mislili, kak bi oni to škatljo ž njega dobili.

Gda so se že bili najeli no napili, reče jemi grof, ka bi jemi jo posodo, da se bo njegova či oženila. On jemi jo resen posodi, ali potli je nej htea te škatlje nazaj dati, le dao je eno drügo napraviti, no jemi je jo dao.

Paver pa je včasi reko: „škatlja, daj jesti no piti!“ Ali kaj? tota škatlja jemi je nej nič dala. On pa se je zdr nad grofa no reče: daj ti mene mojo pravo škatljo, kero som ti jaz posodo. Ja, ali kaj? Grof jemi je nej htea dati. Ali on še se je bil zdr nad njim, ali vse je bilo zapstoj. Grof je vse svoje hlapce vküp pozvo no jim reko: zgrabite ga no ga vbite. Paver pa je hitro reko: „Klabük, vudri zdaj!“ S klabüka pa so začele tak batice biti, ka so vse hlapce potukle.

Hu, grofa je začea strah prijemati no si je misla, kaj bo zdaj napravo. On bi bio rad škatljo mea, ali je nej vedo, kak bi bio jo zadržo. Dobro, jaz vem kaj bom napravo; pa pošlje po te naj močneše soldake po same kojajnike. Gda so kojajniki prišli no jim je grof totega pavra pokazo, so vsi začeli nad njim mrmrati, ka jih je noro, no so rekli: kaj smo sem prišli tega norca gledat? Grof pa jim je reko: le kcoj, še bote vidali, ka še je vse premalo. Oni so začeli po njem, ali on je hitro reko svojemi klabüki: „Klabük, daj zdaj same te naj močneše železnigare vün!“ Hoho, 's klabüka so začeli takvi močni no veliki železnigari vün vreti, ka so vse potukli. Zdaj je vido grof, ka ga je nej mogo s sveta spraviti, jemi

je mogo to pravo škatljo nazaj dati. Ja, da jemi ne bi bio grof te prave škatlje nazaj dao, še bi bio jega morti k smrti vbo. Potle je ti božen paver s tom škatljom sebe, ženo no svoje otroke redio, no či še je nej vmr, še zagvišno zdaj živi.

Smešnica 34. Oče: „Jurče!“ Jurče: „Kaj?“ Oče: „Kje pa si?“ Jurče: „Pod streho?“ Oče: „Kaj pa delaš?“ Jurče: „Nič.“ Oče: „Kje pa je tvoj brat?“ Jurče: „Tudi tukaj.“ Oče: „Kaj pa on dela?“ Jurče: „Meni pomaga“.

Razne stvari.

(Rojstni den) presvitlega cesarja se je v Mariboru slovesno obhajal. Ob 8. uri so imeli vojaki slovesno sv. mešo na vojaškem vadnem polju. Ob 9. uri so služili mil. knez in škof pontifikalno mešo, pri kateri so bili navzoči načelniki tukajšnjih uradov. Ob enih je bil diner pri mil. knezoškofu, pri katerem je svirala vojaška godba; oficirji pa so imeli skupni banket v kazini.

(Pri Beljaku) zadela sta 16. avg. vkup dva tovorna vlaka; trije prazni vagoni pali so čez nasip; nihče ni bil poškodovan.

(G. Lovrenc Kristof), prof. na mariborski gimnaziji postal je ravnatelj na mestnem dekliškem liceju v Gradcu.

(Reservisti), kateri stanujejo v kakem tujem okraju, se smejo le takrat k svojemu več, kakor 150 kilom. oddaljenemu polku poslati, ako sami za to prosijo; sicer pa napravijo vaje pri bližnjem polku. Tako je odločilo c. kr. vojno ministerstvo.

(G. Pramberger), c. kr. sodnijski pristav v Mariboru prevzel je vodstvo sodnije v Laškem trgu.

(Pri tomboli), katero so priredili 15. avg. v Dobrni v korist šolski mladini, imeli so čistega dobička 136 fl. 80 kr.

(Slov. pevsko društvo) v Ptujju je preložilo svoj veliki pevski zbor v Celji od 8. na 20. septembra t. l., ker so vse bližnje vojaške godbe prejšnje dni po taborih. Vojaško godbo imamo za 20. sept. zagotovljeno. Slavnostni odbor je že pričel svojo delovanje. Natančneje sledi. Odbor.

(Pri sv. Vrbanu) so fantalini zopet enega dečka, ki je prišel od vojakov, 2. t. m., s cepi ubili. Ta je bil sin istega očeta, kateri je pred 13. letmi neko žensko ustrupil. Žali Bog, da se zločinstvo pri nas zmiraj huje širi. V osmih mesecih je to tretji umor; kam neki bomo še prišli? Nekdaj ni bilo tako.

(Sklepna konferencija.) Ob priložnosti duhovnih vaj bode tudi letos v Mariboru pod Njih ekscelencijo, mil. knezom in škofom, sklepna pastirska konferencija. Način vdeleževanja je kakor lani.